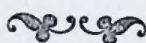

ஸ்ரீ :
முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுட்கள்

[௧௦௫]

ஸேதுஸம்ஸ்தான வித்வானும்
“செந்தமிழ்”ப் பத்திராசிரியருமான
ரா. இராகவையங்காரால்
பரிசோதிக்கப்பெற்றன.

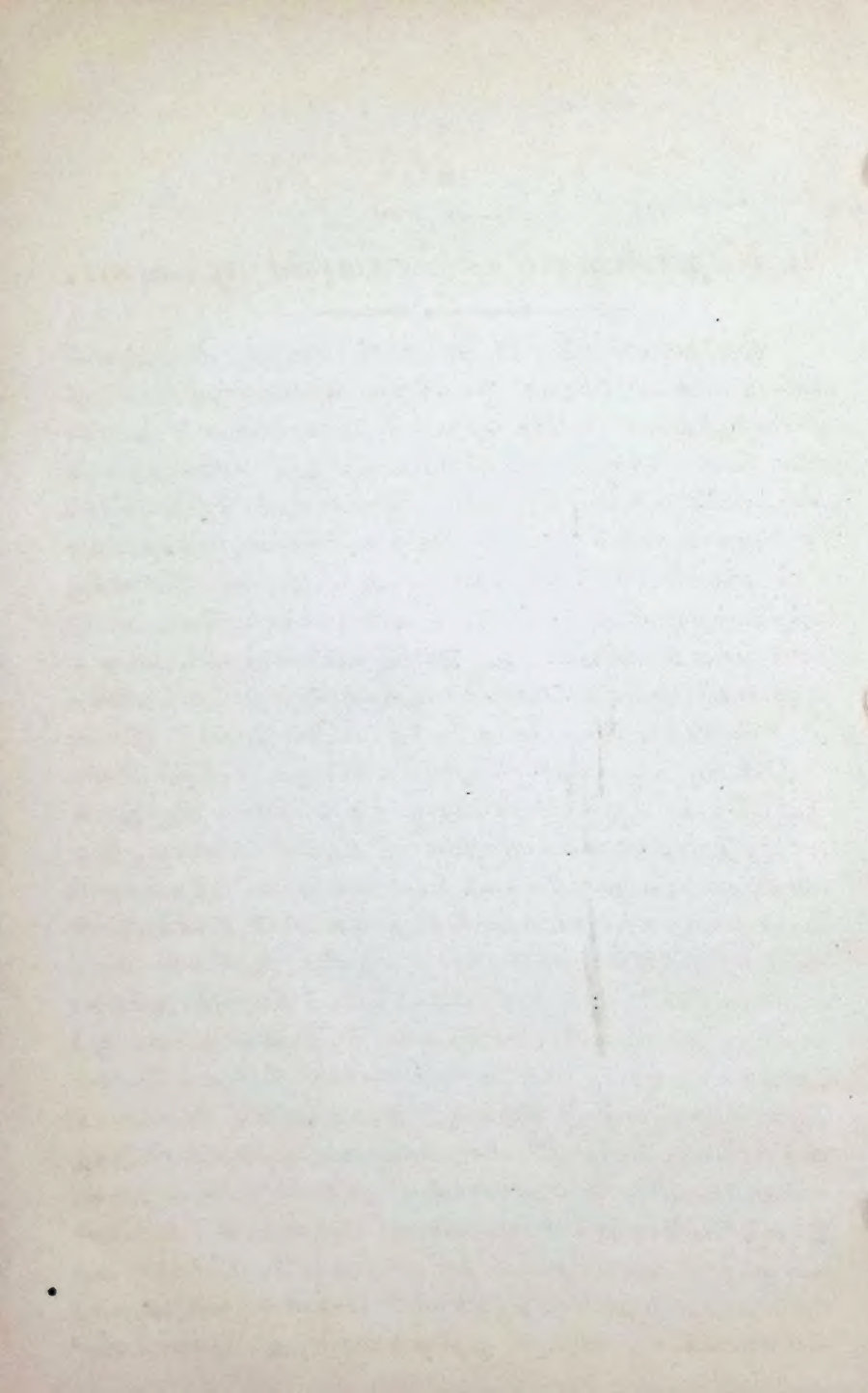

“செந்தமிழ்”ப் பிரசுரம்—௧௪.

மதுரை :
தமிழ்ச்சங்க டுத்திராசாலைப்
பதிப்பு
கி.பி.

1905

(விலை ௮௫-2.)

ஸ்ரீ:
கடவுள்துணை.

முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுண் முகவுரை.

முத்தொள்ளாயிரம் என்பது, சேரர் பாண்டியர் சோழர் என்னும் முடியுடைத் தமிழரசர் மூவரையும் அறம்பொருளின்பம் பற்றிப் புகழ்ந்துள்ள ஈராயிரத் தெழுநூறு வெண்பாக்களான் ஆபதோரரிய பெரிய பண்டைத்தண்டமிழ்நூல். இது மூவேந்தரையும் தனித்தனியே சிறப்பித்து வரும் தொள்ளாயிரம் தொள்ளாயிரம் பாடல்களாக மூன்று தொள்ளாயிர முடைமையின், முத்தொள்ளாயிரம் எனப்பெயர் சிறந்த தென்ப. இது முடியுடைவேந்தர்க்கு ஏற்றபெற்றியான் நாடு, நகர், திறை, தாணை, யாணை, குதிரை, அமர்க்களம், வென்றி, கொடை, புகழ், இன்பம் என்பன முதலிய பலபல வகைகளாகப் படைத்துக்கொண்டு புகழ்ந்ததாமெனத் தோற்றுகின்றது. “விருந்தேதானும், புதுவது கிளந்த யாப்பின் மேற்றே” (செய்யுளியல்-உச௦) என்பதனுரையிற், பேராசிரியரும், நச்சினூர்க்கினியரும்; புதிதாகத் தொடுக்கப்பட்டுத் தொடர்நிலை மேற்றுகிய விருந்து என்பதற்கு இம் முத்தொள்ளாயிரநூலை எடுத்துக் காட்டுதலான், இது பழையதும் புதியதுமாகிய கதை மேற்றன்றி ஒருவர் புதிதாகத்தாம் வேண்டியவாற்றாற் படைத்துச் செய்த தொடர்நிலைச் செய்யுளென்பதும், “நெடுவெண் பாட்டே முந்நா லடித்தே, குறுவெண் பாட்டினளவெழுசீரே” (செய்யுளியல்-கருக) என்பதனுரையில், அவ்வுரையாளரிருவரும், முறையே, “பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுள்ளும் முத்தொள்ளாயிரத்தும் ஆறடியினேறாமற் செய்யுள் செய்தார் பிறசான் றோரு மெனக்கொள்க” எனவும், “இக்கருத்தானே கீழ்க்கணக்கினுள் நான்கடியும் ஈரடியுமே மிக வந்தவாறும், முத்தொள்ளாயிரத்து நான்கடியே மிகவந்தவாறுங் காண்க” எனவும் கூறியவாற்றான், இந்நூல் வெண்பாக்கள் பெரும்பான்மை நான்கடியானும் சிறுபான்மை ஐந்தாறு அடிகளானும் வந்தன என்பதும், பேராசிரியர் “அங்கதப் பாட்டவற் றளவோ டொக்கும்” (ஐடி-கசு௦) என்பதனுரையில் ‘கைக்கிளைச் செய்யுள் முத்தொள்ளாயிரத்துட் பலவாயினும்’

எனக்கூறுதலான், இதன்கட்கட்டி யொருவர் பெயர்கொண்ட பா
டாண்டிணைப் புறப்புறக் கைக்களைச்செய்யுட்கள் பலவா மென்பதும்
அறியப்படுவன. வச்சத் தொள்ளாயிரமும், ஒட்டக்கூத்தர் செய்த
அரும்பைத் தொள்ளாயிரமும் இம் முத்தொள்ளாயிர நெறியே
தழுவி யுரைக்கப்பட்டனவா மென ஊகிக்கப்படுகின்றன. இந்நூல்
இரட்டித் தமிழ்க்குடிகளும் தமிழரசர்களுமே நிலைய மிகப்பழைய
காலத்தே இயற்றப்பட்டதாதலின், இதனால் அத்தொன்மைக் கால
வியல்புகள் பல நன்கறிய லாகுமெனத் தெரிகின்றது. இத்தகைப்
பெரிய பழைய நூலின் ஒருசில செய்யுட்களே புறத்திரட்டென்னும்
இனிய ரெய்யுட்டொகை நூலில் ஆங்காங்குக் கோக்கப்பட்டிருத்த
லிற் காணப்படுதலல்லது இந்நூன் முழுதும் ஒருசேரக் காண்பது
இக்காலத்தரிதாயிற்று. நல்லாசிரியர் தொல்லுரைகளில் தமிழ்
மூவேந்தரி னொருவரைச் சிறப்பித்து இனிய வெண்பா யாப்பின்
வரும் பாடல்கள் சில இம்முத்தொள்ளாயிரமா மென்று கருதப்படு
கின்றன. அவை, புறத்திரட்டிற் காணப்பட்டனபோல, முத்தொள்
ளாயிரமெனப்பெயர் குறிக்கப்படாமைபின் ஒருதலையாகத் துணியுப்
படவில்லை. புறத்திரட்டின்கண்ணுள்ள அவ்வொருசில முத்தொள்
ளாயிரச் செய்யுட்களும், தேனும் பாலும் கன்னலும் அமுதுமாகித்
தித்திப்பன வாதலின், அவற்றைப் பலரும் அறிந்து கூட்டுண்டு
கனிக்குமாறு, இச்'செந்தமிழ்' வாயிலாக வெளியிடற் கவாவினேன்.
இந்நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன ஒன்றும் இப்போது அறியலாவ
தில்லை. இந்நூற் கடவுள்வாழ்த்து வெண்பாவாலும் புகழின்கணுள்ள
'மடங்கா மயிலூர்தி' 'செங்கனெடியான்' என்னும் வெண்பாக்க
ளாலும் இவர் சமயக் கோட்பாட்டிற் சைவராவர் எனக்கருதுகின்
றேன்: சுண்டு வெளிப்படும் இம்முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுட்கள்
இச்சங்கத்துக்குக் கிடைத்த புறத்திரட்டுப் பிரதிகளினின்று திரட்
டப்பட்டன. இவற்றுள் இன்பப்பகுதிபற்றிய இன்பொருட்பாடல்
கள் சென்னையிலிருக்கும் தமிழ்ப்பண்டிதர் ப்ரஹ்மபூதி-வேங்கட
ராமையங்கரவர்களுடைய புறத்திரட்டுக்காமத்துப்பால் ஏட்டிலும்
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச் சைவநூற் பரிசோதகர் பூமத் ரா-சுப்
பிரமணிபக் கவிராயவர்களுடைய புறத்திரட்டேட்டிலும் இருந்தன.

இங்ஙனம்,

ரா. இராகவையங்கார்,

செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியர்.

கடவுள் துணை.

முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுட்கள்.

கடவுள் வாழ்த்து.

- க மன்னிய நான்மீன் மதிகனலி யென்றிவற்றை
முன்னம் படைத்த முதல்வனைப்—பின்னரு
மாதிரையா னாதிரையா னென்றென் றயர்வுறுமீ
யூந்திரைநீர் வேலி யுலகு.*

நாடு.

- உ அள்ளற் பழனத் தரக்காம்பல் வாயவிழ
வெள்ளந்தீப் பட்ட தெனவெரிஇப்—புள்ளினந்தங்
கைச்சிறகாற் பார்ப்பொடுக்குங் கவ்வை யுடைத்தரோ
நச்சிலேவேற் கோக்கோதை நாடு.
- ங நந்தி னிளஞ்சினையும் புன்னைக் டுருவிமொட்டும்
பந்த ரிளங்கமுகன் பாளையுஞ்—சிந்தித்
திகழ்முத்தம் போற்றோன்றுஞ் செம்மற்றே தென்ன
னகைமுத்த வெண்குடையா னாடு.
- ச காவ லுழுவர் களத்தகத்துப் போரேறி
‡ நாவலோடு வென்றழைக்கு நாளோதை—காவலன்றன்
கொல்பாணை மேலிருந்து கூற்றிசைத்தாற் போலுமே
நல்பாணைக் கோக்கிள்ளி நாடு.

* இதன் பின்னடி யிரண்டையும் நீலகேசித்தேருட்டுக் கடவுள் வாழ்த்
துரையிற் சமயதிவாகர முனிவர் மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். 'என்றென்ற
யருமால்' எனவும் பாடமுண்டு.

† 'கருவிமொட்டும்' எனவும் பாட்டம்.

‡ "இதனுள் 'நாவலோடு' என்புழி உயர்ளபெடை செப்பலோசை
கெடாதே வந்தவாறு கண்டு கொள்க" என்பது யாப்பருங்கலவநிதீ. (ச)

பகைப்புலம் பழித்தல்.

௫ கரிபரந் தெங்குங் கடுமுள்ளி பம்பி
நரிபரந்து நாற்றிசையுங் கூடி—யெரிபரந்த
பைங்கண்மால் யானைப் பகையடுதோட் கோதையைச்
செங்கண் சிவப்பித்தார் நாடு.

௬ வேறுகை பம்பிச் சுரைபடர்ந்து வேளைபூத்
தாறிய லாகா கிடந்தனவே—போரின்
முலையவிழ்தார்க் கோதை * முசிரியார் கோமா
னையிலவேல் காப்த்தினர் நாடு.

௭ † இரியன் மகளி ‡ நிலைஞெழு வின்ற
வரியினஞ் செங்காற் குழவி—யரைபிரவி
§ ளாமன்பா ராட்ட வறங்கிற்றே செம்பியன்ற
ளுமன்பா ராட்டாதார் நாடு.

* முசிரி - இது சேரனாட்சிச் சுள்ளியாறு கடலுடன் கலக்கு மிடத்
திருத்த பெரிய துறைமுகப்பட்டினம். முற்காலத்து மேற்றேயத்து யவ
னர்மாக்கலங்கள் மிளகு முதலியன கொள்ளற்கு மிகுதியாகத் தங்கிய
பெருந் துறைமுகம் இதுவே; இதனைச் “சேரலர், சுள்ளியம் பேரியாற்று
வெண்ணுரை கலக்க, யவனர் தந்த வினைமா ணன்கலம், பொன்னெடு வந்து
கறியொடு பெயரும், வளக்கெழுமுசிரி” (கசக) என அகப்பாட்டின்கண்
வருதலான் அறிக. நாலம், பீளினி முதலிய மேற்றிசை யாத்திரைக்கார
ரும் இவ்வுர்த்துறை முகத்தைப் பற்றியும் இதன்கண் மிளகேற்றுதலைப்
பற்றியும் மிகுதியாகக் கூறியுள்ளாரென்ப. வராகமீரர் பிரகந்தச்சிதைக்
கண் மர்சிபட்டனம் என்னும் ஊர் தென்பாகத்துள்ளதாகக் கூறியுள்ளார்.
அஃது இம்முசிரியேயா மென்பது பலவ்வேகிகளுடையகொள்கை: (மர்சி-
மிளகு.) இவ்வுரினை முன்னையோர் பாண்டியன் வளைந்து பெரும்போர்
புரிந்து இதன்கணிஞ் சேரர்க்குரிய படிமம் ஒன்றைக் கவர்ந்து சென்றான்
என்பது கசக-ஆம் அகப்பாட்டான் அறியப்படுகின்றது.

† இரியன் மகளிர்-கெடுதலுற்ற மகளிர்.

‡ இலைஞெழு-இலைச்சருகு “ஒலிகழை பிசைத்த ஞெலிசொரி யொண்
பொறி, படுஞெழுல் புதைப்பப் பொத்தி” என்பது அகம் (டக).

§ ளாமன்-கனக.

- அ வாகை வனமாலே குடி யரசுறைய
மோகை யுயர்மாடத் துள்ளிருந்து—கூகை
படுபேய்க்குப் பாட்டயரும் பண்பிறறே தென்னன்
விடுமாற்றங் கொள்ளாதார் நாடு.
- க * பறைநிறை கொல்யானைப் பஞ்சவர்க்குப் பாங்காய்த்
திறைமுறையி னுய்யாதார் தேய—முறைமுறையி
னன்போ யரிவையர்போ யாடவர்போ யாயின்
வீன்போ யுறையு மிடம்.

திறை.

- க0 பல்யானை மன்னர் படுதிறை தந்துயம்மின்
மல்ல நெடுமதில் வாங்குவிற் பூட்டுமின்
வள்ளிதழ் வாடாத வாணோரும் வானவன்
வில்லெழுதி வாழ்வர் விசும்பு.
- கக நேமி நிமிர்தோ ணிலவுதார்த் தென்னவன்
காமர் நெடுங்குடைக் காவல னானையா
லேம மணிப்பூ ணிமையார் திருந்தடி
பூமி மிதியாப் பொருள்.
- கஉ நிறைமதிபோல் யானைமே னீலத்தார் மாறன்
குடைதோன்ற ஞாலத் தரசர்—திறைகொ
ளிறையோ வெனவந் திடம்பெறுத லின்றி
முறையோ வெனநின்றார் மொய்த்து.
- கங நின்றீமின் மன்னர் நெருநற் றிறைகொணர்ந்து
முன்றந்த மன்னர் முடிதாக்க—வின்றுந்
திருந்தடி புண்ணாகிச் செவ்வி யிலனே
பெருந்தண் ணுறந்தையார் கோ.

* பறை நிறைந்த கொல்யானை:— கொல்யானையை நீர்க்குவிட்டாற் பறை சாற்றிச் செல்லுதல் முன்னே வழக்கு. “நிறையழி கொல்யானை நீர்க் குவிட் டாங்குப், பறையறைந் தல்லது செல்லற்க” என்பது குறிஞ்சிக்கலி (20). ‘அறைபறையானை’ என்பர்முன்னும். “மத்தகஜமானது முன்னே தலைப்பறைகொட்ட வருமாபோலே வாகையை முன்னடக்கவிட்டுக்கொண் டாய்த்து மாலைவருவது” (30-௩-௫) எனத் திருவாய்மொழி யிட்டினும் வருதல் காண்க.

எயில் கோடல்.

கச செருவெங் கதிர்வேற் சினவெம்போர் மாற
னும்பு னிடிமுர சார்ப்ப—* வரவுறழ்த்
தாமா வுகளு மணிவகையி னப்புறம்போய்
வேமால் வயிறெரிய வேந்து.

குதிரை மறம்.

கடு திரைகதிர்வேன் மாறனை நேர்கின்றார் யானைப்
புரைசை யறநிமிர்ந்து பொங்கா—வரசர்த
முன்முன்னு † விழ்ந்த முடிக ளுதைத்தமாய்
பொன்னுரைகற் போன்ற குளம்பு.

யானைமறம்.

கச வியுசான் மன்னர் விரிதாம வேண்குடையைப்
பாற வெறிந்த பரிசயத்தாற்—தேருது
செங்கண்மாய்க் கோதை சினவெங் களியானை
திங்கண்மே னீட்டுந்தன் கை.

கச † அழிற்கதவம் பாய்ந்துழக்கி யாற்றல்சான் மன்ன
ரெயிற்கதவங் கோத்தெடுத்த கோட்டாற்—பணிக்கடலுட்
பாய்தோய்த காவாய்போற் றேன்றுமே யெங்கோமான்
மாய்சினவேற் றிகெள்ளி களிறு.

கஅ மருப்பூசி யாக மறங்கனல்வேன் ‡ மன்ன
ருருத்தகு மார்போலை யாகத்—திருத்தக்க
வையக மெல்லா மெமதென் றெழுதுமே
மொய்யிலைவேன் மாறன் களிறு.

* வேந்து போய் அவுறழ்த்த வயிறெரியவேம் என்க. “புற்றிழந்த,
வாகக் குழாம்போ னுக்கென வென்னுக்கொல், வேகக் குழாங்களிறு வே
ந்து” என வரும்.

† ‘விழ்த்தார்’ எனவும் பாடம்.

‡ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், ககக, ககஉ-ஆம் பக்கங்கள்.

§ ‘செதைகளிறு’ எனவும் பாடம். (தொல், பொரு, பக்-ககஉ.)

‡ ‘மன்னர் திருத்தகு’ எனவும் பாடம்.

- கக உருவத்தார்த் தென்னவ னோங்கெழில் வேழத்
திருகோடுஞ் செய்தொழி லெண்ணி—லொருகோடு
வேற்ற ரகல முழுமே யொருகோடு
மாற்றார் மதிறிற்சு மா ல்.
- உ௦ கொடிமதில் பாய்ந்திற்ற கோடு மரசர்
முடியிடறித் தேய்ந்த நகமும்—பிடிமுன்பு
பொல்லாமை நாணிப் புறங்கடை நின்றதே
சல்லார்தோட் கிள்ளி கனிது.
- உக கச்சி யொருகான் மிதியா வொருகாலாற்
றத்துநீர்த் தண்ணுஞ்சை * தான்மிதியாப்—பிற்பைபு
மீழ மொருகான் மிதியா வருமேநங்
† கோழியர்கோன் கிள்ளி கனிது.
- உஉ பாற்றின மார்ப்பப் பருந்து வழிப்படா
நாற்றிசையு மோடி நரிகதிப்ப—வாற்ற
வலங்கலம் பேய்மகனி ராட வருமே
யிலங்கலைவேற் கிள்ளி கனிது.
- உ௩ தோற்ற மலைகட லோசை புயல்கடாஅங்
காற்றி னிமிர்ந்த செலவிறுய்க்—‡ கூற்றுங்
குறியெதிர்ப்பை கொள்ளுந் தகைமைத்தே யெங்கோ
னெறிகதிர்வேன் மாறன் கனிது.
- உ௪ அடுமதில் பாய வழிந்தன கோட்டைப்
பிடிமுன் பழகழித் துணி—முடியுடை
மன்னர் குடையான் மறைக்குமே செங்கனல் வேற்
மென்னவர் கோமான் கனிது.

* உஞ்சை-உச்சயினி நகரம்.

† கோழி-ஹைதூர்; “முற்காலத்து ஓர் கோழி யானையைப் போர்
தொலைத்தலான் அந்நிலத்திற் செய்த நகர்க்குக் கோழி யென்பது பெயர
யிற்று” என்றார் அடியார்க்கு நல்லார். (சிலப்-எடிகொண்-௨௪௨)

‡ யமனும் கொலையைக் கடன்வாங்கும் ஆற்றலுடையது. ‘குறியெதிர்ப்
பையாவது அளவுகொடுத்து வாங்கி அவ்வாங்கியவாறே எதிர்கொடுப்பது.’
என்றார் பரிமேலழகர் (திருக்குறள்-௨௨௧).

களம்.

உரு வெருவரு வெஞ்சமத்து வேலிலங்க வீழ்ந்தார்
புருவ முரிவுகண் டஞ்சி—நரிவெரீஇச்
சேட்கணித்தாய் நின்றழைக்குஞ் செம்மற்றே தென்னவன்
வாட்கணித்தாய் வீழ்ந்தார் களம்.

உரு மரகதப்பூன் மன்னவர் தோள்வனை *கிழா
வயிரக் கடகக்கை வாங்கித்—துயருழந்து
புண்ணுற் றழைக்குங் குறநரித்தே †பூழியனைக்
கண்ணுற்று வீழ்ந்தார் களம்.

உரு முடித்தலை வெள்ளோட்டு மூளைநெய் யாகத்
தடித்த குடர்திரியா மாட்டி—பெருக்கெடுத்துப்
பேளய் விளக்கயரும் பெற்றித்தே செம்பியன்
சேளய் பொருத களம்.

உரு ஏனைய பெண்டி ரெரிமூழ்கக் கண்டுதன்
முனையாற் கண்புதைத்தான் றூர்வழுதி—யானையெலாம்
புல்லார் பிடிபுலம்பத் தாங்கண் புதைத்தவே
பல்வாயார் பட்ட களத்து.

வென்றி.

உரு கொடித்தலைத்தார்த் தென்னவன் நேற்றுன்போ னின்றான்
மடித்தவாய் சுட்டிய கையாற்—பிடித்தவேற்
கண்ணேரா வோச்சிக் களிநனையாக் கண்படுத்த
மண்ணேரா மன்னரைக் கண்டு.

ரு தொழிநேற்றூப் பாலகளை முன்னிதிஇப் பின்னின்
றழலிலவேல் காய்த்தினர் பெண்டிர்—கழலடைந்து
மண்ணித்த லென்ப வயங்குதார் மாமாறன்
கண்ணித்தத் தீர்க்கு மருந்து.

* 'கோ' எனவும் பாடம்.

† பூழியன்-சோன்: பூழிவட்டையுடையான் என்பது பொருள்; "பூழி
யர்கோக்கோதை" என்பர் முன்னும் (கௌ).

புகழ்.

- ௩௧ மடங்கா மயிலூர்தி மைந்தனை நாளுங்
கடம்பம்பூக் கொண்டேத்தி யற்றாற்—ஹெடங்கமரு
ணின் நிலங்கு வென்றி நிறைகதிர்வேன் மாறனை
யின்றமிழால் யாம்பாடும் பாட்டு.
- ௩௨ செங்க னெடியான்மேற் தேர்விசய னேற்றியபூப்
பைங்கன்வெள் ளேற்றான்பாற் கண்டற்றா—லெங்கு
முடிமன்னர் சூடியபூ மொய்ம்பலர்த்தார் மாற
னடிமிசையே காணப் படும்.*
- ௩௩ கூந்தன்மா கொன்று குடமாடிக் கோவலனுப்ப [தாய்
பூந்தொடியைப் புல்லிய ஞான்றுண்டால்—யாங்கொளித்
தென்னவனே தேர்வெந்தே தேறுநீர்க் கூடலார்
மன்னவனே மார்பின் மறு.†
- ௩௪ வானிற்கு வையகம் போன்றது வானத்து
மீனிற் கீனையார் மறமன்னர்—வானத்து
மீன்சேர் மதியனையன் விண்ணுயர் கொல்லியர்
கோன்சேரன் கோதையென் றான்.
- ௩௫ மந்தரங் காம்பா மணிவிசும் போலையாத்
திங்க ளாதற்கோர் திலகமா—வெங்கணு
முற்றுநீர் வைய முழுது நிழற்றுமே
கொற்றப்போர்க் கள்ளி குடை.‡

* தீர்த்த னுலகளந்த சேவடிமேற் பூந்தாமம்
சேர்த்தி யதுவே சிவன்முடிமேற் ருன்சண்டு
பார்த்தன் றெளிந்தெழுந்த பைத்துழா யான்பெருமை
போத்து மொருவரார் பேசக் கிடந்தசே. என்பது திருவாய்மொ
ழி (௨-௮-௬).

† குருந்த மொசித்தஞான் றுண்டா லதனைக்
கரந்த வடிவெமக்குக் காட்டாய்—மரம்பெரு
போரிற் குருகுறங்கும் பூம்புன னீர்நாட
மாற்பிற் கிடந்த மறு. என்பதும் இக்கருத்தேபற்றிவந்தது. (தொ
ல்காப்பியம், புறத்திணையியல்-௫. நச்சினர்க்கணியருரை மேற்கோள்).

‡ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், ௨௧௫-ஆம் பக்கம்.

௩௬ பார்படுப செம்பொன் பதிபடுப முத்தமிழ்நூ
னீர்படுப வெண்சங்கு நித்திலமுஞ்—சாரன்
மலைபடுப யானை வயமாறன் கூர்வேற்
றலைபடுப தார்வேந்தர் மார்பு.

௩௭ அருமணி பைந்தலை யாடாவம் வானத்
தருமேற்றை யஞ்சி யொறிக்குஞ்—செருமிகுதோட்
செங்கண்மா மாறன் சினவேல் * கனவுமே.
யங்கண்மா ஞாலத் தரசு.

௩௮ அரும்பலிழ்தார்க் கோதை யரசெறிந்த வெள்வேல்
பெரும்புலவுஞ் செஞ்சாந்து நாரிச்—சாரும்பொடு
வண்டபடு பக்கமு முண்டு குறுகரி
கோண்டாடும் பக்கமு முண்டு.

௩௯ கண்ணூர் கதவற் திறமின் காரிநொடுதேர் †
பண்ணு நடைப்புரவி பன்னிடுமி—னண்ணூர்தர்
தேர்வேந்தன் நென்னன் றிருவுத் திராடநாட்
போர்வேந்தன் பூச லிலன். ‡

௪௦ அந்தண ராவொடு பொன்பெற்றூர் நாவலர்
மந்தரம்போன் மாண்ட கரிதூர்ந்தா—ரொந்தை
நிலங்கிலவேற் கிள்ளி யிரேவதிகா ளென்னே
சிலம்பிதன் கூடிழந்த வாறு. §

கைக்கிளை.

௪௧ செய்யா ரென்னுந் தமர்செய்வ ரென்னுஞ்சொன்
மெய்ப்பாதல் கண்டேன் விளங்கிழாய்—கையார்
வரிவீர டின்றன வையையார் கோமான்
புரிவீர போர்தியர்பக் கேட்டு.

* கனவும்-அரசுத்தாற் கனவினும் காணும்.

† 'தார்' எனவும் பாடம்.

‡ § தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், ௨. ௧௪-ஆம் பக்கம்.

ச.உ திறந்திடுமின் நியவை பிற்காண்டு மாத
நிறந்து படிற்பெரிதா மேத—முறந்தையர்கோன்
றண்ணுர மார்பிற் றமிழ் பெருமாணக்
கண்ணுரக் காணக் கதவு.*

ச.உ தாய ரடைப்ப மகளிர் திறந்திடத்
தேயத் திரிந்த குடுமியவே—யாய்மலர்
வண்டுலா அங் கண்ணி வயமான்றேர்க் கோதையைக்
கண்டுலா அங் வீதிக் கதவு.

ச.ச காப்படங்கென் றன்னை கடிமனை யிற்செறித்
தியாப்படங்க வோடி யடைத்தபின்—மாக்கடுங்கோ
ன்னல்லங் காணக் கதவந் துன்தொட்டார்க்
கென்னுகொல் கைம்மா நிணி.

ச.ரு துடியடித் தோற்செவித் தூங்குகை நால்வாய்ப்
பிடியேயா னின்னை யிரப்பல்—கடிகமழ்தார்ச்
† சேலேக வண்ணனெடு சேரி புகுதலுமெஞ்
‡ சாலேகஞ் சார நட.

ச.ச ளலா அ மடப்பிடியே யெங்கூடற் கோமான்
புலா அ நெடுநல்வேன் மாற்—னுலா அங்காற்
§ பைய நடக்கவுந் தேற்றியா னின்பெண்மை
யையப் படுவ துடைத்து.

ச.எ நீணிலத் தார்வளவ னின்மேலா னுகவு
நாணின்மை யின்றி நடத்தியா—னீணில்ங்
கண்டன்ன கொண்டல் வருங்கா விரிநாட்டுப்
பெண்டன்மை யில்லை பிடி.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், எகஉ-ஆம் பக்கம்.

† சேலேகம். சுந்தனம். ‡ சாலேகம்-சாளரம்.

§ மட்டைப் பெண்மை வன்ப்பெண்ப தோராய், கடுக்கை கற்றாய் கண
வ னிழப்பாய், பிடியை பாலியைப் புண் பிறழ்த்து, புடைமுலை வீம்மப்
புலந்தனர் நீற்பார் என்பது சிந்தாமணி-(மண்மகன்-௨௪).

௪௮ கடிலைவேற் சோழன்றன் பாடல மேறிப்
படர்த்தான் பைத்தொடியார் காணத்—தொடர்புடைய
நில வலைபற் கயல்போற் பிறமுமே
காலேக வாயிழுந்துங் கண்.

௪௯ போரகத்துப் பாயுமா பாயா துபாயமா
ஆபகத்து மெல்ல நடவாயோ—கூர்வேன்
மதிவேங் களியான் மாறன்றன் மார்பங்
கதவங்கொன் டியாமுக் தொழு.

௫௦ ஆடுக்கோ நுடுக்கா வைதாக்க லந்துகொண்
டேடுகோ டாக வெழுதுகோ—நீடு
புனவட்டப் பூத்தெரியற் பொற்றேர் வழிதி
கனவட்டங் காக்குடைந்த நீறு.

௫௧ குடத்து வினக்கேபோற் கொம்பன்னூர் காமம்
பறப்படா பூத்தார் வழிதி—புறப்படி.
அபகு மாலை மணிமலையிற் றியேபோ
அடறி கொவை தரும்.

௫௨ வரைபொரு சின்மார்பின் வட்கார் வணக்கு
சிரைபொரு வேன்மாந்தைக் கோவே—நிரைவளையார்
தங்கோலம் வங்குத லாமோ வவர்தாய்மார்
செங்கோல னல்ல னென.

௫௩ வாமான்றேர்க் கோதைதைய மான்றேர்மேற் கண்டவர்
மாமையே மன்றே விழப்பது—மாமையிற்
பன்னூறு கோடி பழுதேதாவென் மேனியிற்
பொன்னூறி யன்ன பசப்பு.

௫௪ வழுவிலை விதிபுண் மாறன் வருங்காற்
செழுதென்த் தோனாழுங் கொண்டா—னிமிழ்திரைக்
காங்குடற் கொற்கையார் காமன்னுற் தானேயால்
பார்க்கிகோ பூச லின்.

- ௫௫ கண்டன வுண்கண் கலந்தன நன்னெஞ்சந்
தண்டப் படுவ தடமென்றோள்—கண்டா
யுலாஅ மறுக லுறையூர் வளவந்
கெலாஅ முறைகிடந்த வாறு.
- ௫௬ மன்னுயிர் காவல் தனதான வவ்வுயிரு
னென்னுயிரு மெண்ணப் படுமாயி—னென்னுயிர்க்கே
சீரொழுகு செங்கோற் செழியற்கே தக்கதோ
*நீரொழுகப் பாலொழுகா வாறு.
- ௫௭ என்னெஞ்ச நாணு நலனு மிவையெல்லா
மன்னன் புனனாடன் வெளவினு—னென்னே
யரவக லல்குலா யாறிலொன் றன்றோ
புரவலர் கொள்ளும் பொருள்.
- ௫௮ தானேற் றனக்குடைக் காவலனாற் காப்பதாவும்
வானேற்ற வையக பெல்லாமால்—யானோ
வெளியேனோர் பெண்பாலே னீர்த்தண்டார் பாற
னளியானே லன்றென்பா ரார்.
- ௫௯ †கனவினுட் காண்கொடா கன்னுங் கலந்த
நனவினுண் முன்னிலக்கு நாணு—மினவங்கம்.
பொங்கோதம் போழும் புகாஅர்ப் பெருமானார்
செங்கோல் வடுப்படுப்பச் சென்று.
- ௬௦ தாலிகொண் டோடுவ தாயிற்றன் செங்கோன்டை
சேனை யறியக் களவேனோ—யாலீன
பிடிவிசும் வண்டடக்கைப் பெய்தண்டார்க் கிள்ளி
நெடுவீதி நேர்பட்ட போது.

* முறைதெரிந்து செல்வர்க்கு நல்குந்த வர்க்கு
:மிறைதிரியா னெரொக்கல் வேண்டு—முறைதிரிந்து
நீரொழுகா னாயி னதுவா மொருபக்க
நீரொழுகப் பாலொழுகு மாறு. (பழமொழி-௨௦௬.)

† தொல், பொரு, எஃகு-ஆம் பக்கம்.

- ௧௧ தெண்ணிர் நறுமலர்த்தார்ச் சென்னி யிளவளவன்
மண்ணகங் காவலனே யென்பரான் —மண்ணகங்
காவலனே யானக்காற் காவானோ மாலைவாய்க்
கோவலர்வாய் வைத்த குழல்.
- ௧௨ அறையறை யானை யலங்குதார்த் கிள்ளி
முறைசெயு மென்பராற் றேழி—யிறையிறந்த
வங்கோ லனிவனையே சொல்லாதோ மற்றவன்
செங்கோன்மை செங்கின்ற வாறு.
- ௧௩ * களியானைத் தென்னன் கணவின்வந் தென்னை
யளியா னளிப்பானே போன்றான்—றெளியாதே
செங்காத்தன் மென்விரலாற் சேக்கை தடவந்தே
னென்கான்பே நென்னலால் யான்.
- ௧௪ கார்நறு நில்ங் கடிபகத்து வைகறு
நிர்க்கை கின்ற தவங்கோலோ—கூர்நுனைவேல்
வண்டிருக்க நக்கதார் வாழான் வழதியாற்
கொண்டிருக்கப் பெற்ற குணம்.
- ௧௫ அறிவாள்.....பெண்டுகோ மாகச்
செறிவார் தலைமேல் நடந்து—மறிதிரை
மாட முரிஞ்சு மதுரையார் கோமானைக்
கூட வொருநாள் பெற.
- ௧௬ அன்னபுங் கோல்கொண் டலைக்கு மயலாரு
மென்னை பழிபுஞ்சொற் சொல்லுவார்—நாண்ணிலைய
+ தெங்குண்ட தேரை படுவழிப் பட்டேன்யான்
நிண்டேர் வளவன் நிறத்து.
- ௧௭ நீரு சிதறும்போ னிண்ட வருளுடைய
ஆரிகோ வென்னை யுயர்கொண்மின்—போரிற்
புகலும் னியானைப் பூழியர்கோக் கோதைக்
கழறுமென் னெஞ்சங் கிடத்து.

* சென், செரு, ௧௨௧-ஆம் பக்கம்.

+ "தெனைய" செவ்விரை நுண்ணுப் பழிசம்பப்" என்ப.

- சுஅ புலவி புறக்கொடுப்பன் புல்லிடினா ணிற்பன்
கலவி-களிமயங்கிக் காணே—னிலவிபசீர்
மண்ணாஞ்ஞ செங்கோன் வளவனை யானிதன்றோ
கண்ணரக் கண்டறியர் வாறு.
- சுசு கைய தவன்கடலுட் சங்கமாத் பூண்டதுவுஞ்
செய்யசங் சீன்ற செழுமுத்தான்—மெய்யதுவு
மன்பொரு வேன்மாறன் வார்பொதியிற் சந்தனமா
லென்பெரு வாடுமென் றோள்.
- எ0 நாணக்காற் பெண்மை நலனழியு முன்னின்று
காணக்காற் கைவளைபுஞ் சோருமாற்—காணேனான்
வண்டெவ்வந் தீர்தார் வயமான் வழுதியைக்
கண்டெவ்வந் தீர்வதோ ராறு.
- எக * வாருயர் பெண்ணை வருகுரும்பை வாய்ந்தனபோ
லேரிய வாயினு மென்செய்யுங்—கூரிய
கோட்டாணைத் தென்னன் குளிர்சாந் தணியகலங்
கோட்டுமண் கொள்ளா முலை.
- எஉ ஏற்பக் குடைந்தாடி லேசுவ ரல்லாக்கான்
மாற்றி யிருந்தா ளெனவுரைப்பர்—வேற்கண்ணய்
கொல்யாணை மாறன் குளிர்புனல் வையையீ
ரெல்லா மெனக்கோ ரிடர்.
- எங கூடற் பெருமாணைக் கூடலார் கோயாணைக்
கூடப் பெறுவேனேற் கூடென்று—கூட +
லிழைப்பாள்போற் காட்டி யிழையா திருக்கும்
பிழைப்பிற் பிழைபாக் கறிந்து.

* சிலப்பதிகாரம், நாகொண்காதை, கஉக. அடி, அடியார்க்கு நல்லா
ருரை. தொல், பொருள், சுங்ங-ஆம் பக்கம்.

+ இதனைக் “கூடலாவது வட்டமாகக் கோட்டைக்கீறி அதுக்குள்ளே
சுழிசுழியாகச் சுற்றுஞ்சுழித்து இவ்விரண்டுகுழியாகக் கூட்டினால், இரட்
டைப்பட்டாற் கூடுகை : ஒற்றைப்பட்டாற் கூடாமை என்று ஸங்கேதம்”
என நாச்சியார்திருமொழியுரையினும், “மணற்குன்றி லீத்தகன்றூர் வரு
கென், ருழிதிருத்திச் சுழிச்சுணக்கோதி” எனத் திருச்சிறப்பலக்கோவை
யினும் (கஅசு) “வளைத்தக்கிடந்த வரிமணற் கூடலும்” என அம்பிகாபதி.
கோவையினும் (ஙஉஉ) வருவனவற்றான் உணர்க.

முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுட்கள்.

௭௪ செங்கான் மடநாராய் தென்னுறந்தை சேறியே
 னின்கான்மேல் வைப்பனென் கையிரண்டும்—நன்பாற்
 கரைபுரிஞ்சி மின்பிறழும் காவிரிகீர் நாடற்
 குரையாயோ யானுற்ற கோய்.

௭௫ என்னை யுரையலென் பேருரைய லுருரைய
 லன்னையு மின்ன னெனவுரையல்—பின்னையுந்
 தண்படா யானைத் தமிழர் பெருமாற்கென்
 கண்படா வாறே யுரை.

௭௬ கடற் றனைக் கோதையைக் கான்கொடாள் விணி
 லடைத்தா டனிக்கதவ மன்னை—யடைக்குமே
 லாயிழையா பென்னை யவன்மே லெடுத்துரைப்பார்
 வாயு மடைக்குமோ தான்.

௭௭ வளையவாய் நின்னதோள் வாட்கனா யன்னை
 றினையளாய் புத்திலன் கொல்லோ—தனையவிழ்தார்
 மன்கொண்ட தானை மறங்கனல்வேன் மாறனைக்
 கன்கொண்டு கோக்கலென் பான்.

௭௮ கொடிபாடித் தேர்பாடிக் கொய்தண்டார் மாறன்
 முடிபாடி முத்தாரம் பாடித்—தொடியுலக்கை
 கைம்மனைபி லோச்சப் பெறுவெனோ யானுமோ
 ரம்மனைக் காவ லுளேன்.

௭௯ குதலைப் பருவத்தே கோழிக்கோ மானை
 யறனை பெறுகென்ற என்னை—யறுபோய்
 விசைத்தவா வின்று வியன்கானல் வெண்டேர்த்*
 னுனங்குநீர் மாமருட்டி யற்று.

௮௦ துலங்குதாரி ரெம்பிய னுடெழிற்றே நோக்கி
 விலங்கோள் லெண்டா வெளிநு—கலந்தொலைந்து
 ிரிமற் பெயரதுற்ற பேதைமர் கென்வாய்ச்சொ
 னீர்மே லெழுந்த நெருப்பு.

௮௧ கோட்டெங்கு சூழ்*கூடற் கோமாளிக் கூடவென
வேட்டாங்குச் சென்றவென் னெஞ்சறியான்—கூட்டே
குறும்பூழ் பறப்பித்த வேட்டுவன்போ லன்னை
வெறுங்கூடு காவல்கொண் டான்.

௮௨ புன்னாகச் சோலை புனற்றெங்கு சூழ்மாந்தை
நன்னாக நின்றலரு நன்னாட—னென்னாகங்
கங்கு லொருநாட் கனவினுட் டைவந்தா
னென்கொ லிவரறிந்த வாறு.

௮௩ கரியாளைத் தென்ன னினங்கோவென் றெள்ளிப்
பணியாரே தம்பா ரிழக்க—வணியாகங்
கைதொழு தேனு மிழக்கோ நறுமாவின்
கொய்தாரி ரன்ன நிறம்.†

௮௪ கனவை நனவென் றெதிர்விழிக்குங் காணு
நனவி லெதிர்விழிக்க நானுய்—புனையிழா
யென்க ணிவையர்னு லெவ்வாரே மாமாதன்
றன்க ணருள்பெறுமா தான்.

௮௫ தனையவிழும் பூங்கோதைத் தாயரே யாள்
கனையினுமென் கைதிற்று காட்டேன்—வனிகொடுபோம்
வன்கண்ணன் வான்மாதன் மால்யாணை தன்னுடன் வந்
தென்கண் புகுந்தா னிரா.

௮௬ ஓராற்றா னென்க ணிடைபொருந்த வந்திலையே
கூரார்வேன் மாறனென் கைப்பற்ற—வாரா
நனவென் றெழுந்திருந்தே னல்வினையொன்றில்லேன்
கனவு மிழந்திருந்த வாறு.

௮௭ ஊட லெனவொன்று தோன்றி யலருறாஉங்
கூட லிழந்தேன் கொடியன்னாய்—நீடுங்கின்
பாளையிற் றேன்றெடுக்கும் பாய்புன னீர்நாட்டுக்
காசையைக் கண்படையுட் பெற்று.

* மாந்தை எனவும் பாடம்.

† தொல், பொருள், பக்கம். ௧௧௬.

- ௮௮ ஆய்மணிப் பைம்பூ னாலங்குதார்க் கோதையைக்
காணிய சென்று கதவடைத்தே—ஒணிப்
பெருஞ்செல்வ ரில்லத்து நல்குந்தார் போல
வருஞ்செல்லும் பேருமென் னெஞ்சு.
- ௮௯ நானொருபால் வாங்க நலமினொருபா னுண்ணெகிழ்ப்பக்
காமருதோட் கின்னிக்கென் கண்கவற்ற—பாமத்
திருதலைக் கொள்ளியி னுள்ளொ ளும்பு போலத்
திரிதரும் பேருமென் னெஞ்சு.
- ௯௦ வரக்கண்டு நானுதே வல்லையா னெஞ்சே
மரக்கண்ணே மண்ணுள்வார் கன்னென்—நிரக்கண்டாய்
வாளுழவை வெல்கொடியான் வன்புனளிர் நாடற்கென்
ரேனமுலத் தோன்றத் தொழுது.
- ௯௧ உருவாய் நிலத்த துயர்மணவ்மே லேறி
நகுவாய்முத் தின்றசைந்த. சங்கம்—புகுவான்
நிரைவரவு பார்த்திருக்குத் தென்கொற்கைக் கோமா
னுவைவரவு பார்த்திருக்கு னெஞ்சு.
- ௯௨ கரும்பணித் திங்கட்டன் கைபோர்வை யாக
நெடுங்கடை தின்றதுகொ ளேழி—நெடுஞ்சினவே
லாய்மணிப் பைம்பூ னாலங்குதார்க் கோதையைக்
காணிய சென்றவென் னெஞ்சு.
- ௯௩ மாறடுபோர் மன்னர் மதிக்குடையுஞ் செங்கோ லுங்
கூறிநிவாய் நீயோ குளிர்வாடாய்—சோறிநிவா
ராரத்தாற் திழுட்டு மம்பொதியிற் கோமாத்கென்
வாரத்தாற் ரேற்றேன் வகை.
- ௯௪ புகுவார்க் கிடங்கொடா போதுவார்க் கொல்கா
நகுவாநா நானி மறைபா—நிருகநாயி
னேமான் பிணைபோல தின்றதே கூடலார்
கோமான்பின் சென்றவென் னெஞ்சு.

- கரு பிணிகிடற் தார்க்குப் *பிறந்தநாட் போல
வணியிழை யஞ்ச வருமான்—மணியாளை
மாறன் வழிதி மணவா மருண்மலைச்
சிற்போர் வாடை கினந்து.
- ககங் பேயோ பெருந்தண் பனிவாடாய் பெண்பிறந்தா
ரேயோ வுனக்கங் கிறைக்குடிக—னியோ
களிபடுமால் யானைக் கடுமானேற்க் கிள்வி
யளியிடை யற்றம்பார்ப்பாய்.
- ககங் நாம நெடுவேல் நலங்கிள்வி சோனாட்டுத்
தாமையு நீலமுந் தைவந்—தியாமத்து
†வண்டொன்று வந்தது வாரல் பனிவாடாய்
பண்டன்று பட்டினங் காப்பு.
- ககங் மாணார்க் கடந்த மறவெம்போர் மாறனைக்
காணாக்கா லாயிரமுஞ் சொல்லுவேன் கண்டக்காற்
பூணாகற் தாவென்று புல்லப் பெறுவேனோ
நானோ டுடன்பிறந்த நான்.
- ககங் வருக குடநாடன் வஞ்சிக்கோ மாணென்
றருகல ரெல்லா மறிய—வொருகலா
முண்டா யிருக்கவங் வொண்டொடியான் மற்றவனைக்
கண்டா னொழிந்தாள் கலாம்.
- கரு புல்லாதார் வல்லே புலர்கென்பர் புல்லோர்
நில்லா யிரவே நெடிதென்பர்—நல்ல
விராஅமலர்த் தார்மாறன் வெண்சாந் தகல
மிராவளிப் பட்ட திது.

* பிணியுற்றார்க்குப் பிறந்தநாளிற் பிணியிடும் என்று சோதிடநூலிவல்
லார் கூறுவர்.

† தொல், பொருளுரை, பக்கம்-கூஉ.

- கடுக இப்பியின் றிட்ட வெறிகதிர் நித்திலங்
கொற்கையே யல்ல படுவது—கொற்கைக்
குருதிவேன் மாறன் குளிர்சார் தகலங்
கருதியார் கண்ணும் படும்.
- கடுஉ இவனென் னலங்கவர்ந்த கள்வ னிவனெனது
நெஞ்ச நிறையழித்த கள்வனென்—றஞ்சொலாய்
செல்லு நெறியெலாஞ் சேரலர்கோக் கோதைக்குச்
சொல்லும் பழியோ பெரிது.
- கடுங் காராட் டுதிரந்து உயன்னை களனிழைத்து
நிராட்டி நீங்கென்றால் நீங்குமோ—போராட்டு
வென்று களங்கொண்ட வெஞ்சினவேற் கோதைக்கெ
னெஞ்சங் களங்கொண்ட நோய்.
- கடுச யானாடத் தானுணர்த்த யானுணரா விட்டதற்பின்
றானாட யானுணர்த்தத் தானுணரான்—றேனாறு
கொய்தார் வழிதி குளிர்சார் தணிபகல
மெய்தா திராக்கழிந்த வாறு.*
- கடுந மல்லளிர் மாந்தையார் மாக்கடுங்கோக் காயினுஞ்
சொல்லவே வேண்டு நமகுறை—நல்ல
திலகங் கிடந்த திருநாதலா யஃதா
லுலகங் கிடந்த வியல்பு.

முற்றிற்று.